

Els festivals de cinema no només projecten pel·lícules: projecten Europa

Publicat per [Interacció](#) [1] el 05/05/2016 - 10:26 | Última modificació: 18/05/2026 - 17:48



Els festivals de cinema europeus arreu del món són instruments de diplomàcia. La pregunta no és si funcionen, sinó què vol dir fer política exterior a través de la cultura.

Els festivals de cinema han estat tradicionalment associats a la difusió cultural i a la promoció de la creació audiovisual. Espais de trobada, de descoberta i de circulació de pel·lícules.

L'informe que recull aquest article proposa una lectura diferent: els festivals de cinema europeus són també eines de **diplomàcia cultural**. Plataformes que permeten ampliar audiències, projectar una imatge d'Europa i fomentar la comprensió entre cultures en contextos internacionals

Aquest desplaçament és clau. La diplomàcia cultural no es limita a l'intercanvi simbòlic. Forma part del que s'anomena *soft power*: la capacitat d'influir a través de la cultura, les idees i les representacions

En aquest marc, els festivals deixen de ser només esdeveniments per esdevenir dispositius polítics. El mateix informe apunta que les delegacions de la Unió Europea els consideren un dels instruments de difusió més atractius. No només perquè mostren cinema europeu, sinó perquè construeixen una imatge de què és Europa i què representa

Això obre una qüestió de fons. Quina Europa es projecta?

La selecció de pel·lícules, els relats que es posen en circulació o els professionals que hi participen no són decisions neutres. Formen part d'una operació de representació. La cultura es converteix en llenguatge diplomàtic.

Per això l'informe insisteix en aspectes que podrien semblar tècnics: qualitat de les pel·lícules, estratègies de màrqueting, implicació de talents o finançament selectiu. No són només millores operatives. Són condicions perquè aquest dispositiu funcioni com a política exterior.

Aquí és on el text guanya profunditat.

Els festivals ajuden a difondre el cinema europeu i contribueixen a construir relacions, imaginaris i percepcions. Formen part d'un ecosistema on la cultura opera com a mediació entre societats.

Des de la política cultural, això té implicacions importants.



La cultura deixa de ser només una política interna (accés, creació, equipaments) per esdevenir també una eina de projecció exterior. I això implica noves preguntes: quins continguts es projecten, amb quins objectius i amb quina coherència respecte a les polítiques culturals internes.

En l'àmbit municipal, aquesta dimensió pot semblar llunyana. Però no ho és tant.

Moltes ciutats participen en circuits internacionals, acullen festivals o projecten la seva imatge a través de la cultura. El repte és entendre que aquestes accions no són només promoció cultural o turística. Formen part d'una estratègia de posicionament. El risc és no ser-ne conscient.

Utilitzar la cultura com a instrument de projecció sense una reflexió sobre què s'està projectant i per què pot convertir aquests dispositius en simples aparadors, sense capacitat real d'incidència.

Per això, el debat és sobre com la cultura esdevé política exterior.

I sobre si aquesta dimensió es governa o simplement es deixa operar.

PDF [Feasibility study exploring different possible modus operandi for making available a package of European films](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Etiquetes: internacionalització cultural

Etiquetes: sectors culturals i creatius

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: pensament cultural

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2016/festivals-cinema>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <http://cercles.diba.cat/documentsdigitals/pdf/E160063.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/6598>